

Категорія справи № 760/29553/25: **Окремі процесуальні питання; Заява про забезпечення (скасування забезпечення) позову або доказів.**

Надіслано судом: **24.11.2025**. Зареєстровано: **25.11.2025**. Забезпечено надання загального доступу: **26.11.2025**.

Дата набрання законної сили: **24.11.2025**

Номер судового провадження: **2-з/760/296/25**

Справа №760/29553/25 Провадження №2-з/760/296/25

У Х В А Л А

про забезпечення доказів

«24» листопада 2025 року

м. Київ

Солом'янський районний суд м. Києва в складі:

головуючої судді

Тесленко І. О.,

за участю секретаря судового засідання Бережної С. П.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві заяву ОСОБА_1, в інтересах якої діє адвокат Лесь Ірина Олександрівна, про забезпечення доказів,

ВСТАНОВИВ:

24 жовтня 2025 року до Солом'янського районного суду міста Києва надійшла заява ОСОБА_1, в інтересах якої діє адвокат Лесь Ірина Олександрівна, про забезпечення доказів.

В обґрунтування заяви зазначає, що Позивач - ОСОБА_1, адвокат, професор кафедри адміністративного та інформаційного права Факультету права та міжнародних відносин Державного некомерційного підприємства «Київський Авіаційний Інститут», відома науковиця, нагороджена численними відзнаками Міністерства освіти і науки України та інших державних органів. ІНФОРМАЦІЯ_1 о 10:12 користувач соціальної мережі «Facebook» під ім'ям « ОСОБА_2 » (посилання: [ІНФОРМАЦІЯ_2 опублікував допис, який містить «недостовірну, образливу та принизливу інформацію» про ОСОБА_1, що порушує її права на повагу до честі, гідності, ділової репутації та презумпцію невинуватості. У дописі наведено неправдиві відомості щодо її професійної діяльності, зокрема звинувачення у хабарництві, підробленні підписів, зловживанні службовим становищем тощо. Під публікацією без згоди позивачки розміщено її фотознімок. 11.09.2025 користувач того ж акаунту розмістив ще два дописи з принизливим змістом: - фотозображення жіночої білизни із саркастичним коментарем, що дискредитує ОСОБА_1; - відео, на якому вона зображена без згоди, з коментарями, що принижують її честь і професійну репутацію. Вказані публікації активно поширювались іншими користувачами (загалом понад 150 реакцій, коментарів і репостів). Перевіркою встановлено, що акаунт « ОСОБА_2 » є фейковим не верифікований, створений 16.01.2021, без персональних даних, із фото, яке використовується в інших фейкових профілях, пов'язаних із користувачами з території держави-агресора рф. Поширення зазначених публікацій спричинило ОСОБА_1 моральні страждання, стрес, порушення спокою, погіршення стану здоров'я та створення напруженої атмосфери у професійному колективі. У зв'язку з цим позивачка має намір звернутися до суду з позовом про захист честі, гідності та ділової репутації, спростування недостовірної інформації та відшкодування моральної шкоди. Встановити особу користувача акаунту наразі неможливо, у зв'язку з чим необхідно довести належність авторства зазначених дописів. З врахуванням наведеного просила звернутися з судовим дорученням про надання правової допомоги до компетентного органу Сполучених Штатів Америки з проханням провести певні процесуальні дії, а саме витребувати від (META PLATFORM, Inc, Менло Парк, СА 94025, 1601 Willow Road, Menlo Park, СА 94025), інформацію: - коли була створена сторінка користувача мережі «Facebook» під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_3 », яка знаходилась на веб-сайті за гіперпосиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4; - Які ідентифікаційні данні (електронна пошта, номер телефону, тощо) були використані для реєстрації та входу в профіль за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4; - З яких ІР-адрес здійснювався (здійснюється) вхід на сторінку за гіперпосиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4, зареєстровану на ім'я « ОСОБА_2 ».

24 жовтня 2025 року в суді за протоколу розподілу судової справи між судьями, матеріали заяви передані судді Тесленко І.О.

Ухвалою Солом'янського районного суду міста Києва від 19 листопада 2025 року прийнято до розгляду заяву та призначено судові засідання для розгляду заяви.

В судові засідання учасники не з'явилися про дату, час та місце розгляду справи повідомлялись належним чином.

Відповідно до ч. 3 ст. 118 ЦПК України, неявка учасників не перешкоджає розгляду поданої заяви.

Враховуючи, що сторони по справі в судові засідання не з'явилися, відповідно до ч. 2 ст. 247 ЦПК України, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалось.

Дослідивши письмові докази, подану заяву про забезпечення доказів та додані до неї матеріали, суд вважає за необхідне зазначити наступне.

Відповідно до вимог ч.1 ст. 116 ЦПК України, суд за заявою учасника справи або особи, яка може набути статусу позивача, має забезпечити докази, якщо є підстави припускати, що засіб доказування може бути втрачений або збирання або подання відповідних доказів стане згодом неможливим чи утрудненим.

Частиною другою вищезазначеної статті визначено, що способами забезпечення судом доказів є допит свідків, призначення експертизи, витребування та (або) огляд доказів, у тому числі за їх місцезнаходженням, заборона вчиняти певні дії щодо доказів та зобов'язання вчинити певні дії щодо доказів.

Згідно із ч. 1 ст. 116 ЦПК України, суд за заявою учасника справи або особи, яка може набути статусу позивача, має забезпечити докази, якщо є підстави припускати, що засіб доказування може бути втрачений або збирання або подання відповідних доказів стане згодом неможливим чи утрудненим.

Як вбачається з ч.1 ст. 117 ЦПК України, у заяві про забезпечення доказів повинні бути зазначені: докази, забезпечення яких є необхідним, а також обставини, для доказування яких вони необхідні; обґрунтування необхідності забезпечення доказів; спосіб, у який заявник просить суд забезпечити докази, у разі необхідності - особу, у якої знаходяться докази.

Відповідно до частини 1 статті 84 ЦПК України, учасник справи, у разі неможливості самостійно надати докази, вправі подати клопотання про витребування доказів судом. Таке клопотання повинно бути подане в строк, зазначений у частинах другій та третій статті 83 цього Кодексу.

Способами забезпечення судом доказів є допит свідків, призначення експертизи, витребування та (або) огляд доказів, у тому числі за їх місцезнаходженням, заборона вчиняти певні дії щодо доказів та зобов'язання вчинити певні дії щодо доказів. У необхідних випадках судом можуть бути застосовані інші способи забезпечення доказів, визначені судом.

За змістом наведених норм обов'язковою умовою для вжиття судом заходів щодо забезпечення доказів є встановлення обставин, які дають підстави для висновку, що засіб доказування може бути втрачений або збирання або подання відповідних доказів стане згодом неможливим чи утрудненим. Обов'язок доведення таких обставин покладається на особу, яка звертається до суду із заявою про забезпечення доказів.

Окрім того, аналізуючи зазначені вище положення ЦПК України у зіставленні з вимогами заявника насамперед слід зауважити, що процесуальний механізм забезпечення доказів, зокрема шляхом їх витребування, призначений для того, щоб отримати/зберегти ті докази, щодо яких існують достатні підстави вважати, що з часом їх може бути безповоротно втрачено або збирання або подання останніх стане згодом неможливим чи утрудненим.

Тобто забезпечення доказів - це механізм не лише здобути докази, які стосуються предмета доказування і мають значення/потрібні для вирішення справи, а й насамперед запобігти їх імовірній втраті у майбутньому. Щодо останнього, то ризик такої втрати повинен ґрунтуватися на об'єктивних фактах і тільки в сукупності усіх наведених умов суд може вжити заходів для забезпечення доказів.

Аналогічний правовий висновок викладено у постанові Великої Палати Верховного Суду від 03 липня 2019 року у справі № 9901/845/18.

Разом з тим, заяву про забезпечення доказів, подану в порядку статей 116-117 ЦПК України, слід відрізняти від клопотання про витребування доказів, яке може бути подане учасником справи відповідно до статті 84 ЦПК

України, оскільки вони є різними за своєю правовою природою.

Більш того, потрібно розрізняти витребування доказів як спосіб забезпечення доказів, що в майбутньому можуть бути втрачені або їх подання виявиться ускладненим та витребування доказів як допомогу суду особам, котрі беруть участь у справі, у поданні відповідно доказу, який неможливо отримати самостійно.

Суд при вирішенні питання про забезпечення доказів має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням такого: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення доказів; забезпечення збалансованості прав та інтересів сторін; наявності взаємозв'язку між забезпеченням доказів, витребуванням певної інформації, і предмету позовних вимог, а також запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб учасників даного судового процесу, а також те, що є наявні підстави вважати, що засіб доказування може бути втрачений або збирання або подання відповідних доказів стане згодом неможливим чи утрудненим. Ці обставини суд вважає істотними і необхідними для забезпечення доказів.

Заявниця в заяві просила звернутися з судовим дорученням про надання правової допомоги до компетентного органу Сполучених Штатів Америки з проханням провести певні процесуальні дії, а саме витребувати від (META PLATFORM, Inc, Менло Парк, CA 94025, 1601 Willow Road, Menlo Park, CA 94025), інформацію щодо відповідача оскільки безпосереднє звернення до неї з вимогою надати щодо себе інформацію може призвести до знищення доказів на її сторінці, внаслідок чого їх буде безповоротно втрачено.

Отже, зі змісту поданої ОСОБА_1, в інтересах якої діє адвокат Лесь Ірина Олександрівна заяви про забезпечення доказів, вбачається, що вона містить зазначення доказів, забезпечення яких є необхідним, а також обставини, для доказування яких вони необхідні, зазначено обґрунтування необхідності забезпечення доказів, спосіб, у який заявник просить суд забезпечити докази, юридичну особу, у володінні якої знаходяться докази (відповідна інформація).

З метою забезпечення права на судовий захист заявника та враховуючи неможливість отримання ним відповідного доказу самостійно, зазначені письмові докази підлягають витребуванню.

Згідно ч. 1 ст. 498 ЦПК України, у разі якщо в процесі розгляду справи суду необхідно вручити документи, отримати докази, провести окремі процесуальні дії на території іншої держави, суд України може звернутися з відповідним судовим дорученням до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави (далі - іноземний суд) у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Відповідно до п.2.1 Інструкції про порядок виконання міжнародних договорів з питань надання правової допомоги в цивільних справах щодо вручення документів, отримання доказів та визнання і виконання судових рішень, затвердженої Наказом Міністерства юстиції України, Державної судової адміністрації України від 27.06.2008 року № 1092/5/54, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 липня 2008 року за № 573/15264, у разі, якщо при розгляді цивільної справи в суду України виникне необхідність у врученні документів або отриманні доказів, у проведенні окремих процесуальних дій за кордоном, суд України складає доручення про надання правової допомоги за кордоном. Доручення складається судом України, який розглядає цивільну справу, і повинно містити інформацію та документи, передбачені міжнародним договором України. Доручення адресується компетентному суду запитуваної держави.

Як вбачається з Конвенції «Про вручення за кордоном судових та позасудових документів у цивільних або комерційних справах» у цивільних або комерційних справах судовий орган Договірної Держави може відповідно до положень законодавства цієї Держави шляхом надіслання судового доручення звернутися до компетентного органу другої Договірної Держави з проханням отримати докази або провести інші процесуальні дії.

Згідно ст. 2 Конвенції договірною Державою призначає Центральний Орган, який зобов'язується отримувати судові доручення, що надходять від судових органів іншої Договірної Держави, і передавати органу, компетентному їх виконати. Кожна Державою організовує Центральний Орган згідно із своїм правом. Доручення надсилаються Центральному Органу Держави виконання без посередництва будь-якого іншого органу цієї держави.

Відповідно до п.7.3 Інструкції про порядок виконання міжнародних договорів з питань надання правової допомоги в цивільних справах щодо вручення документів, отримання доказів та визнання і виконання судових рішень Доручення суду України на підставі Конвенції про отримання доказів надсилається через Мін'юст, який переправляє його центральному органу, визначеному відповідною державою відповідно до статті 2 Конвенції.

З врахуванням наведеного, суд прийшов до висновку про необхідність звернутись з судовим дорученням до компетентного органу Сполучених Штатів Америки з метою витребування інформації.

ПОСТАНОВИВ:

заяву ОСОБА_1 , в інтересах якої діє адвокат Лесь Ірина Олександрівна, про забезпечення доказів, - **задовольнити.**

Звернутися з судовим дорученням про надання правової допомоги до компетентного органу Сполучених Штатів Америки з проханням провести певні процесуальні дії, а саме витребувати від (META PLATFORM, Inc, Менло Парк, СА 94025 , 1601 Willow Road, Menlo Park, СА 94025), інформацію:

-Коли була створена сторінка користувача мережі «Facebook» під назвою « ОСОБА_2 », яка знаходилась на веб-сайті за гіперпосиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4 ;

-Які ідентифікаційні данні (електронна пошта, номер телефону, тощо) були використані для реєстрації та входу в профіль за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4 ;

-З яких ІР-адрес здійснювався (здійснюється) вхід на сторінку за гіперпосиланням: ІНФОРМАЦІЯ_4, зареєстровану на ім`я « ОСОБА_2 ».

Всі складені документи за результатами виконання судового доручення компетентним судом Сполучених Штатів Америки надати до Солом`янського районного суду міста Києва.

Направити судові доручення через Київське міжрегіональне управління Міністерства юстиції (місцезнаходження: 01001, Україна, місто Київ, провулок Музейний, будинок 2д, код ЄДРПОУ 43315602).

Направити дану ухвалу всім особам, яких стосуються заходи забезпечення доказів для вжиття відповідних заходів.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання.

Ухвала може бути оскаржена безпосередньо до Київського апеляційного суду шляхом подання апеляційної скарги протягом п`ятнадцяти днів з дня її складення.

Учасник справи, якому ухвала суду не була вручена у день її складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження якщо апеляційна скарга подана протягом п`ятнадцяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду.

Оскарження ухвали про забезпечення доказів не зупиняє її виконання, а також не перешкоджає розгляду справи.

Веб-адреса сторінки на офіційному веб порталі судової влади України в мережі Інтернет, за якою учасники справи можуть отримати інформацію щодо справи, що розглядається: <https://court.gov.ua/sud2609/>.

Ухвала про забезпечення доказів є виконавчим документом та виконується негайно в порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Суддя І. О. Тесленко